ঈশ্বৰ প্ৰদত্ত উশাহ

উশাহ থকা সকলো বস্তুৱে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰক। তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা। গীতমালা ১৫০:৬

পেন্টাটেউক

আৰু যিহোৱা ঈশ্বৰে মাটিৰ ধূলিৰে মানুহক গঠন কৰিলে আৰু তেওঁৰ নাকৰ ফুটাত জীৱনৰ উশাহ দিলে; আৰু মানুহ জীৱিত আত্মা হৈ পৰিল। আদিপুস্তক ২:৭

আৰু চোৱা, মই, স্বৰ্গৰ তলৰ পৰা জীৱনৰ উশাহ থকা সকলো মাংসক ধ্বংস কৰিবলৈ পৃথিৱীলৈ পানীৰ বানপানী আনিম; আৰু পৃথিবীত থকা সকলো বস্তু মৰিব।" আদিপুস্তক ৬:১৭

তাতে তেওঁলোকে জীৱনৰ উশাহ থকা সকলো মাংসৰ দুজন দুজনকৈ জাহাজত নোহৰ ওচৰলৈ গ'ল। আদিপুস্তক ৭:১৫

যাৰ নাকৰ ফুটাত জীৱনৰ উশাহ আছিল, শুকান মাটিত থকা সকলোৰে মৰি গ'ল। আদিপুস্তক ৭:২২

কিন্তু তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমাক উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে দিয়া এই লোকসকলৰ নগৰবোৰৰ ভিতৰত তুমি উশাহ লোৱা একোৱেই জীয়াই নাৰাখিবা: দ্বিতীয় বিবৰণ ২০:১৬

ইতিহাস

তেতিয়া যিহোচূৱাই পৰ্ব্বত, দক্ষিণ, উপত্যকা, ঝৰ্ণা আৰু তেওঁলোকৰ সকলো ৰজাক আক্ৰমণ কৰিলে। যিহোচূৱা ১০:৪০

তাত থকা সকলো প্ৰাণকে তৰোৱালৰ ধাৰেৰে আঘাত কৰি তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিলে আৰু উশাহ ল'বলৈ বাকী নাথাকিল; ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে এই নগৰবোৰৰ সকলো লুটপাত আৰু পশুবোৰ নিজৰ বাবে চিকাৰ কৰিলে; কিন্তু তেওঁলোকে প্ৰত্যেককে তৰোৱালৰ ধাৰেৰে আঘাত কৰিলে, যেতিয়ালৈকে তেওঁলোকে তেওঁলোকক ধ্বংস নকৰিলে আৰু কোনো এজনক উশাহ ল'বলৈ এৰি নিদিলে। যিহোচূৱা ১১:১১,১৪

আৰু যিহোৱাৰ তিৰস্কাৰত আৰু নাকৰ ফুটাৰ উশাহৰ ফলত জগতৰ নলাবোৰ আবিৰ্ভাৱ হ'ল, জগতৰ ভেটিবোৰ আৱিষ্কাৰ হ'ল। ২ চমূৱেল ২২:১৬

তেওঁ ৰাজত্ব কৰাৰ সময়ত যিৰবিয়ামৰ সকলো বংশক আঘাত কৰিলে; যিহোৱাই তেওঁৰ দাস অহিয়া চিলোনীয়াৰ দ্বাৰা কোৱা কথা অনুসাৰে তেওঁ যিৰোবিয়ামক ধ্বংস নকৰালৈকে উশাহ লোৱা কোনো লোকক এৰি নিদিলে: ১ ৰাজাৱলি ১৫:২৯

এইবোৰৰ পাছত সেই মহিলাগৰাকীৰ পুত্ৰ, ঘৰৰ মালিকজনী অসুস্থ হৈ পৰিল; আৰু তেওঁৰ অসুখ ইমানেই বেছি আছিল যে তেওঁৰ মনত উশাহ-নিশাহ বাকী নাথাকিল। ১ ৰাজাৱলি ১৭:১৭

কবিতা

ঈশ্বৰৰ বিস্ফোৰণৰ দ্বাৰাই তেওঁলোক বিনষ্ট হয় আৰু তেওঁৰ নাকৰ ফুটাৰ উশাহত তেওঁলোক ভস্মীভূত হয়। ইয়োব ৪:৯

তেওঁ মোক উশাহ ল'বলৈ নিদিয়ে, কিন্তু মোক তিক্ততাৰে ভৰাই দিয়ে। ইয়োব ৯:১৮ পদ

যাৰ হাতত প্ৰত্যেক জীৱৰ আত্মা, আৰু সকলো মানৱজাতিৰ উশাহ। ইয়োব ১২:১০

তেওঁ আন্ধাৰৰ পৰা আঁতৰি নাযায়; শিখাই তাৰ ডালবোৰ শুকুৱাই ল'ব আৰু মুখৰ উশাহৰ দ্বাৰাই সি গুচি যাব। ইয়োব ১৫:৩০

মোৰ উশাহ দুৰ্নীতি, মোৰ দিন বিলুপ্ত, কবৰবোৰ মোৰ বাবে সাজু হৈছে। ইয়োব ১৭:১

মোৰ উশাহ মোৰ পত্নীৰ বাবে অদ্‌ভুত যদিও মই নিজৰ শৰীৰৰ স্বাৰ্থত ল'ৰা-ছোৱালীৰ বাবে অনুৰোধ কৰিলোঁ। ইয়োব ১৯:১৭

এইখিনি সময়ত মোৰ উশাহ মোৰ মাজত আছে আৰু ঈশ্বৰৰ আত্মা মোৰ নাকৰ ফুটাত আছে; ইয়োব ২৭:৩

ঈশ্বৰৰ আত্মাই মোক সৃষ্টি কৰিলে, আৰু সৰ্ব্বশক্তিমানৰ উশাহে মোক জীৱন দিলে। ইয়োব ৩৩:৪

যদি তেওঁ মানুহৰ ওপৰত নিজৰ হৃদয় ৰাখে, যদি তেওঁ নিজৰ আত্মা আৰু উশাহ নিজৰ মাজত গোটাই লয়; ইয়োব ৩৪:১৪

ঈশ্বৰৰ উশাহৰ দ্বাৰাই হিম দিয়া হয়, আৰু পানীৰ প্ৰস্থ সংকীৰ্ণ হয়। ইয়োব ৩৭:১০

তেওঁৰ উশাহে কয়লা জ্বলাই দিয়ে আৰু তেওঁৰ মুখৰ পৰা জুইৰ শিখা ওলাই যায়। ইয়োব ৪১:২১

তেতিয়া জলৰ নলাবোৰ দেখা গ'ল আৰু তোমাৰ তিৰস্কাৰত জগতৰ ভেটিবোৰ আৱিষ্কাৰ হ'ল, হে যিহোৱা, তোমাৰ নাকৰ ফুটাৰ উশাহত। গীতমালা ১৮:১৫

মোৰ শত্ৰুৰ ইচ্ছাত মোক সমৰ্পণ নকৰিবা; গীতমালা ২৭:১২

যিহোৱাৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই আকাশবোৰ সৃষ্টি হ'ল; আৰু তেওঁৰ মুখৰ উশাহৰ দ্বাৰা তেওঁলোকৰ সকলো সৈন্য। গীতমালা ৩৩:৬

তুমি তোমাৰ মুখ লুকুৱাই ৰাখা, তেওঁলোক বিচলিত হয়, তুমি তেওঁলোকৰ উশাহ কাঢ়ি লোৱা, তেওঁলোক মৰি তেওঁলোকৰ ধূলিলৈ উভতি যায়। গীতমালা ১০৪:২৯

তেওঁলোকৰ কাণ আছে, কিন্তু নুশুনে; আৰু তেওঁলোকৰ মুখত কোনো উশাহ নাই। গীতমালা ১৩৫:১৭

তেওঁৰ উশাহ ওলাই যায়, তেওঁ নিজৰ পৃথিৱীলৈ উভতি যায়; সেইদিনা তেওঁৰ চিন্তাবোৰ বিনষ্ট হয়। গীতমালা ১৪৬:৪

উশাহ থকা সকলো বস্তুৱে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰক। তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা। গীতমালা ১৫০:৬

কিয়নো মানুহৰ সন্তানৰ লগত যি ঘটে, সেয়া জন্তুৰ ওপৰত হয়; এজনৰ মৃত্যুৰ দৰে আনজনো মৰে; হয়, তেওঁলোকৰ সকলোৰে এক উশাহ আছে; যেনেকৈ মানুহৰ পশুতকৈ কোনো প্ৰাধান্য নাথাকে, কিয়নো সকলো অসাৰ। উপদেশক ৩:১৯ পদ

ভৱিষ্যদ্বাণী

যি মানুহৰ উশাহ নাকৰ ফুটাত থাকে, তেওঁৰ পৰা বিৰত থাকক; যিচয়া ২:২২ পদ

কিন্তু ধাৰ্ম্মিকতাৰে তেওঁ দৰিদ্ৰসকলৰ বিচাৰ কৰিব, আৰু পৃথিৱীৰ নম্ৰ লোকসকলৰ কাৰণে ন্যায়ৰ দ্বাৰা তিৰস্কাৰ কৰিব, আৰু তেওঁ মুখৰ দণ্ডেৰে পৃথিৱীক আঘাত কৰিব আৰু ওঁঠৰ উশাহেৰে দুষ্টক বধ কৰিব। যিচয়া ১১:৪ পদ

আৰু তেওঁৰ উশাহ, উফন্দি উঠা নৈৰ দৰে, অসাৰতাৰ চালনীৰে জাতিবোৰক ছালনি কৰিবলৈ ডিঙিৰ মাজলৈকে বিয়পিব, আৰু লোকসকলৰ চোলাত লজ্জা থাকিব আৰু তেওঁলোকক ভুল কৰিব। কিয়নো টোফেটক অতীজৰে পৰা নিযুক্ত কৰা হৈছে; হয়, ৰজাৰ বাবে ইয়াক প্ৰস্তুত কৰা হৈছে; তেওঁ তাক গভীৰ আৰু ডাঙৰ কৰিলে, তাৰ স্তূপটো জুই আৰু বহু কাঠ; গন্ধকৰ নৈৰ দৰে যিহোৱাৰ উশাহে তাক জ্বলাই দিয়ে। যিচয়া ৩০:২৮,৩৩

তোমালোকে খেৰ গৰ্ভধাৰণ কৰিবা, তোমালোকে খোলা উৎপন্ন কৰিবা, তোমালোকৰ উশাহে জুইৰ দৰে তোমালোকক গ্ৰাস কৰিব। যিচয়া ৩৩:১১ পদ

আকাশ সৃষ্টি কৰা আৰু বিস্তাৰ কৰা ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে; যি পৃথিবী বিস্তাৰ কৰে আৰু তাৰ পৰা ওলোৱা; যিজনে ইয়াৰ ওপৰত থকা লোকসকলক উশাহ দিয়ে আৰু তাত চলা লোকসকলক আত্মা দিয়ে: যিচয়া ৪২:৫

প্ৰতিজন মানুহে নিজৰ জ্ঞানত পশু, প্ৰতিজন প্ৰতিষ্ঠাপকক খোদিত মূৰ্তিৰ দ্বাৰা বিভ্ৰান্ত কৰা হয়, কিয়নো তেওঁৰ গলিত মূৰ্তি মিছা, আৰু তেওঁলোকৰ মাজত উশাহ নাই। যিৰিমিয়া ১০:১৪ পদ

প্ৰতিজন মানুহ নিজৰ জ্ঞানেৰে পশু; প্ৰতিজন প্ৰতিষ্ঠাপকে খোদিত মূৰ্তিৰ দ্বাৰা বিভ্ৰান্ত হয়, কিয়নো তেওঁৰ গলিত মূৰ্তি মিছা, আৰু তেওঁলোকৰ মাজত উশাহ নাই। যিৰিমিয়া ৫১:১৭ পদ

তুমি মোৰ মাত শুনিছা, মোৰ উশাহ-নিশাহত, মোৰ চিঞৰত তোমাৰ কাণ লুকুৱাব নালাগে। বিলাপ ৩:৫৬

যিহোৱাৰ অভিষিক্ত আমাৰ নাকৰ ফুটাত উশাহ লৈ গ'ল, যাৰ বিষয়ে আমি ক'লোঁ, "তেওঁৰ ছাঁত আমি অনা-ইহুদীসকলৰ মাজত জীয়াই থাকিম।" বিলাপ ৪:২০ পদ

যিহোৱা যিহোৱাই এই হাড়বোৰক এইদৰে কৈছে; চোৱা, মই তোমালোকৰ মাজত উশাহ সোমোৱাই দিম আৰু তোমালোক জীয়াই থাকিবা, আৰু মই তোমালোকৰ ওপৰত স্নায়ু লগাম, আৰু তোমালোকৰ ওপৰত মাংস আনিম, আৰু তোমালোকক ছালেৰে ঢাকি দিম আৰু তোমালোকত উশাহ দিম, আৰু তোমালোক জীয়াই থাকিবা; মই যে যিহোৱা, তোমালোকে জানিবা।" যিহোৱা ঈশ্বৰে এই হাড়বোৰক এইদৰে কৈছে; চোৱা, মই তোমালোকৰ মাজত উশাহ সোমোৱাই দিম আৰু তোমালোক জীয়াই থাকিবা; তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, "হে মানুহৰ পুত্ৰ, বতাহৰ আগত ভৱিষ্যতবাণী কৰা, ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা আৰু বতাহক কোৱা, যিহোৱা যিহোৱাই এই কথা কৈছে; হে উশাহ, চাৰি বতাহৰ পৰা আহি এই নিহতসকলৰ ওপৰত উশাহ লোৱা, যাতে তেওঁলোকে জীয়াই থাকে। তেতিয়া মই তেওঁৰ আজ্ঞা অনুসাৰে ভাববাণী ক'লোঁ আৰু তেওঁলোকৰ মাজত উশাহ আহিল আৰু তেওঁলোকে জীয়াই থাকি ভৰিৰ ওপৰত থিয় হ'ল, অতিশয় বৃহৎ সৈন্যবাহিনী। যিহিষ্কেল ৩৭:৫-১০

কিন্তু স্বৰ্গৰ প্ৰভুৰ বিৰুদ্ধে নিজকে উত্তোলন কৰিলে; আৰু তেওঁৰ ঘৰৰ পাত্ৰবোৰ তোমাৰ সন্মুখত আনিছে, আৰু তুমি আৰু তোমাৰ প্ৰভুসকলে, তোমাৰ পত্নী আৰু উপপত্নীসকলে সেইবোৰত দ্ৰাক্ষাৰস পান কৰিলে; আৰু আপুনি ৰূপ, সোণ, পিতল, লোহা, কাঠ আৰু শিলৰ দেৱতাসকলক প্ৰশংসা কৰিলে, যিসকলে দেখা নাপায়, নুশুনে আৰু নাজানে;

কিয়নো এই মোৰ প্ৰভুৰ দাসে এই মোৰ প্ৰভুৰ লগত কেনেকৈ কথা পাতিব পাৰে? কিয়নো মোৰ হ'লে লগে লগে মোৰ মাজত কোনো শক্তি নাথাকিল আৰু মোৰ উশাহও বাকী নাথাকিল। দানিয়েল ১০:১৭ পদ

যিজনে কাঠক কয়, "জাগৰক; বোবা শিললৈ, উঠি, ই শিকাব! চোৱা, ইয়াক সোণ আৰু ৰূপেৰে ঢাকি থোৱা আছে আৰু ইয়াৰ মাজত উশাহ নাই। হবক্কূক ২:১৯ পদ

নতুন নিয়ম

এই কথা কওঁতে তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত উশাহ লৈ ক'লে, " তোমালোকে পবিত্ৰ আত্মা গ্ৰহণ কৰা।" যোহন ২০:২২।"

আৰু চৌলে প্ৰভুৰ শিষ্যসকলৰ বিৰুদ্ধে ভাবুকি আৰু বধৰ উশাহ দি মহাপুৰোহিতৰ ওচৰলৈ গ'ল, পাঁচনিৰ কৰ্ম ৯:১

আৰু মানুহৰ হাতেৰে পূজা কৰা নহয়, যেন তেওঁক কোনো বস্তুৰ প্ৰয়োজন হয়, কিয়নো তেওঁ সকলোকে জীৱন, উশাহ আৰু সকলো বস্তু দিয়ে; পাঁচনিৰ কৰ্ম ১৭:২৫

এপ'ক্ৰিফা

আৰু আদমক তোমাৰ হাতৰ শিল্পকৰ্মহীন শৰীৰ দিলে আৰু তেওঁৰ মাজত জীৱনৰ উশাহ দিলে আৰু তেওঁ তোমাৰ আগত জীয়াই থাকিল। ২ ইদ্ৰা ৩:৫

কিন্তু কেৱল মই দেখিলোঁ যে তেওঁ মুখৰ পৰা জুইৰ বিস্ফোৰণৰ দৰে পঠিয়াই দিলে, আৰু ওঁঠৰ পৰা জ্বলি থকা উশাহ এটা পঠিয়াই দিলে আৰু জিভাৰ পৰা স্ফুলিংগ আৰু ধুমুহা উলিয়াই দিলে। আৰু তেওঁলোক সকলো একেলগে মিহলি হৈ গ'ল; জুইৰ বিস্ফোৰণ, জ্বলি থকা উশাহ আৰু মহা ধুমুহা; আৰু যুদ্ধ কৰিবলৈ সাজু হোৱা লোকসকলৰ ওপৰত হিংস্ৰভাৱে পৰিল আৰু প্ৰত্যেককে জ্বলাই দিলে, যাতে হঠাতে অগণন জনসমাগমৰ মাজত কেৱল ধূলি আৰু ধোঁৱাৰ গোন্ধৰ বাহিৰে একোৱেই অনুভৱ নহ'ল; ২ ইদ্ৰা ১৩:১০-১১

তেওঁ মানুহক সৃষ্টি কৰি শৰীৰৰ মাজত নিজৰ হৃদয় ৰাখি উশাহ, জীৱন আৰু বুজাবুজি দিলে। ২ এচদ্ৰা ১৬:৬১

কিয়নো আমি সকলো দুঃসাহসিক কাৰ্য্যত জন্ম লৈছো, আৰু আমি কেতিয়াও নোহোৱাৰ দৰে হ'ম, কিয়নো আমাৰ নাকৰ ফুটাত উশাহ ধোঁৱাৰ দৰে আৰু আমাৰ হৃদয়ৰ গতিত অলপ স্ফুলিংগ: চলোমনৰ জ্ঞান ২:২

কিয়নো তাই ঈশ্বৰৰ শক্তিৰ উশাহ আৰু সৰ্বশক্তিমানৰ মহিমাৰ পৰা বৈ অহা বিশুদ্ধ প্ৰভাৱ; চলোমনৰ জ্ঞান ৭:২৫

বা ক্ৰোধেৰে ভৰা, নতুনকৈ সৃষ্টি হোৱা, হয় অগ্নিময় বাষ্প বা সিঁচৰতি ধোঁৱাৰ লেতেৰা গোন্ধ উশাহ লোৱা, বা চকুৰ পৰা ভয়ংকৰ জিলিকনি উশাহ লোৱা অজ্ঞাত বন্য জন্তু: হয়, আৰু এইবোৰৰ অবিহনে সিহঁতে এটা বিস্ফোৰণেৰে তললৈ পৰিলহেঁতেন, প্ৰতিশোধৰ বাবে নিৰ্যাতিত হৈ, আৰু তোমাৰ শক্তিৰ উশাহত সিঁচৰতি হৈ পৰিলহেঁতেন জোখ আৰু সংখ্যা আৰু ওজন অনুসৰি সকলো বস্তু ক্ৰমবদ্ধ কৰিলে। চলোমনৰ জ্ঞান ১১:১৮,২০

যাৰ দৰ্শনে মূৰ্খবোৰক ইয়াৰ কামনা কৰিবলৈ প্ৰলোভিত কৰে, আৰু সেইবাবে তেওঁলোকে উশাহ নথকা মৃত মূৰ্তিৰ ৰূপ বিচাৰে। কিয়নো তেওঁ নিজৰ সৃষ্টিকৰ্তাক নাজানিছিল, আৰু যিজনে তেওঁৰ মাজত সক্ৰিয় আত্মাক প্ৰেৰণা দিছিল আৰু জীৱন্ত আত্মাৰ উশাহ লৈছিল। কিয়নো তেওঁলোকে অনা-ইহুদীসকলৰ সকলো মূৰ্তিক দেৱতা বুলি গণ্য কৰিছিল; আৰু ভৰিৰ কথা ক'বলৈ গ'লে, সিহঁতে যাবলৈ লেহেমীয়া কৰে। চলোমনৰ জ্ঞান ১৫:৫,১১,১৫

যেতিয়ালৈকে তুমি জীয়াই থাকিবা আৰু তোমাৰ মাজত উশাহ আছে, তেতিয়ালৈকে নিজকে কাৰো ওচৰত সমৰ্পণ নকৰিবা। উপদেশক ৩৩:২০

চুলা উৰুৱাই থকা মানুহে তাপৰ কামত থাকে, কিন্তু সূৰ্য্যই পৰ্ব্বতবোৰ তিনিগুণ বেছিকৈ জ্বলাই দিয়ে; অগ্নিময় বাষ্প উশাহ লৈ উজ্জ্বল ৰশ্মি পঠিয়াই চকু দুটা ম্লান কৰি পেলায়। উপদেশক ৪৩:৪

যিবোৰ বস্তুত উশাহ নাথাকে সেইবোৰ বস্তু অতি উচ্চ মূল্যত কিনা হয়। যিৰিমিয়াৰ পত্ৰ ১:২৫

তোমালোক মোৰ গৰ্ভত কেনেকৈ আহিলা, মই ক'ব নোৱাৰো, কিয়নো মই তোমালোকক উশাহ বা জীৱন দিয়া নাছিলো, আৰু তোমালোকৰ প্ৰত্যেকৰে অংগ গঠন কৰা নাছিলো; কিন্তু নিঃসন্দেহে মানুহৰ প্ৰজন্ম গঠন কৰা আৰু সকলো বস্তুৰ আৰম্ভণিৰ কথা জানিব পৰা জগতৰ সৃষ্টিকৰ্তাইও নিজৰ দয়াৰে তোমালোকক পুনৰ উশাহ আৰু জীৱন দিব, কিয়নো এতিয়া তোমালোকে তেওঁৰ বিধানৰ কাৰণে নিজৰ আত্মাক গুৰুত্ব নিদিবা। ২ মক্কাবীয়া ৭:২২-২৩

তথাপিও তেওঁ নিজৰ গৰ্ব কৰাৰ পৰা একোৱেই বন্ধ নহ'ল, কিন্তু তথাপিও অহংকাৰেৰে ভৰি পৰিল, ইহুদীসকলৰ বিৰুদ্ধে ক্ৰোধত জুই উশাহ ল'লে আৰু যাত্ৰা খৰখেদা কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে; যাৰ বাবে ঘাঁকৈ পৰি তেওঁৰ শৰীৰৰ সকলো অংগই বহুত কষ্ট পাইছিল। ২ মক্কাবীয়া ৯:৭

তথাপিও তেওঁৰ ভিতৰত উশাহ থকাৰ সময়তে খঙত প্ৰদাহত উঠি তেওঁ উঠিল; আৰু যদিও তেওঁৰ তেজ পানীৰ টোপালৰ দৰে ওলাই আহিল, আৰু তেওঁৰ ঘাঁবোৰ গুৰুতৰ আছিল, তথাপিও তেওঁ ভিৰৰ মাজৰ পৰা দৌৰি গ'ল; আৰু ঠেক শিলৰ ওপৰত থিয় হৈ, ২ মক্কাবীয়া ১৪:৪৫

হনোক

মই মোৰ টোপনিতে দেখিলোঁ যে মই এতিয়া মাংসৰ জিভাৰে আৰু মোৰ মুখৰ উশাহেৰে কি ক'ম, যিটো মহান ব্যক্তিয়ে মানুহক ইয়াৰ লগত কথা পাতিবলৈ আৰু হৃদয়েৰে বুজিবলৈ দিছে। হনোক ১৪:২ পদ

আৰু মই ধাৰ্ম্মিকতাৰে হাত তুলি পবিত্ৰ আৰু মহানজনক আশীৰ্ব্বাদ কৰিলোঁ আৰু মোৰ মুখৰ উশাহ আৰু মাংসৰ জিভাৰে কথা ক'লোঁ, যিখন ঈশ্বৰে মানুহৰ মাংসৰ সন্তানসকলৰ বাবে সৃষ্টি কৰিছে, যাতে তেওঁলোকে সেই কথা ক'ব পাৰে, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক উশাহ আৰু জিভা আৰু মুখ দিলে যাতে তেওঁলোকে ইয়াৰ দ্বাৰা কথা ক'ব পাৰে: হনোক ৮৪:১

যিসকলে জন্ম হোৱাৰ পৰাই পাৰ্থিৱ খাদ্যৰ প্ৰতি আকাংক্ষা কৰা নাছিল, কিন্তু সকলোকে এটা পাৰ হৈ যোৱা উশাহ বুলি গণ্য কৰিছিল আৰু সেই অনুসৰি জীয়াই আছিল, আৰু প্ৰভুৱে তেওঁলোকক বহুত পৰীক্ষা কৰিছিল আৰু তেওঁলোকৰ আত্মা বিশুদ্ধ হৈ পৰিছিল যাতে তেওঁলোকে তেওঁৰ নামক আশীৰ্ব্বাদ কৰিব পাৰে। হনোক ১০৮:৯

জেশ্বাৰ

আৰু ঈশ্বৰে মানুহক মাটিৰ পৰা গঠন কৰিলে আৰু তেওঁৰ নাকৰ ফুটাত জীৱনৰ উশাহ উৰুৱাই দিলে আৰু মানুহ বাক্যৰে সমৃদ্ধ জীৱিত আত্মা হ'ল। যাচেৰ ১:২

এতিয়া জাগ্ৰত হৈ চাওক মোৰ পুত্ৰ তোমাৰ বাবে মোৰ বিপদ কিমান তিতা, যদিও মই তোমাক ডাঙৰ-দীঘল কৰা নাছিলো, তোমাক ৰূপ দিয়া নাছিলো, তোমাক উশাহ আৰু প্ৰাণ দিয়া নাছিলো, কিন্তু ঈশ্বৰেই তোমাক গঠন কৰিছিল আৰু তোমাৰ হাড়বোৰ গঢ়ি তুলিছিল আৰু মাংসেৰে ঢাকি দিছিল, আৰু তোমাৰ নাকৰ ফুটাত জীৱনৰ উশাহ দিছিল, আৰু তাৰ পিছত তেওঁ তোমাক মোৰ হাতত দিছিল। যাচেৰ ৪৩:২৮

তেওঁ প্ৰতিদিনে ওলাই গৈ গোচেন দেশলৈ আহিল, য'ত তেওঁৰ ভাই ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকল আছিল আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকক প্ৰতিদিনে উশাহ লোৱাত কষ্ট আৰু কষ্ট কৰি দেখিছিল। জেশ্বাৰ ৭০:৩৪

নিশ্চয় তেওঁ তোমাক তোমাৰ মাতৃৰ গৰ্ভত সৃষ্টি কৰিলে আৰু তোমাৰ ভিতৰত জীৱনৰ উশাহ ৰাখিলে, আৰু তোমাক ডাঙৰ-দীঘল কৰিলে আৰু মিচৰৰ ৰাজসিংহাসনত তোমাক বহুৱালে, আৰু তোমাৰ পৰা তোমাৰ উশাহ আৰু প্ৰাণ কাঢ়ি লৈ তোমাক সেই মাটিলৈ ঘূৰাই আনিব। জেশ্বাৰ ৭৯:৫০

বাইবেলৰ হেৰুৱা কিতাপ

কিয়নো তেওঁ হৃদয়ৰ চিন্তা আৰু পৰামৰ্শৰ অনুসন্ধানকাৰী; যাৰ উশাহ আমাৰ মাজত আছে, আৰু যেতিয়া তেওঁ ইচ্ছা কৰে তেতিয়া তেওঁ আমাৰ পৰা সেই উশাহ ল'ব পাৰে। ১ ক্লেমেন্ট কৰিন্থীয়া ১০:১৪ পদলৈ

তেওঁ সিহঁতক মহৰ দৰে মাৰিলে, আৰু ৰাতিপুৱাৰ পৰা গধূলিলৈকে সিহঁতে সহ্য নকৰে। কাৰণ তেওঁলোকে নিজকে সহায় কৰিব নোৱাৰিলে, তেওঁলোকৰ বিনাশ হ'ল; তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত উশাহ ল'লে আৰু তেওঁলোকৰ কোনো জ্ঞান নাছিল, কাৰণ তেওঁলোকৰ মৃত্যু হ'ল। ১ ক্লেমেন্ট কৰিন্থীয়া ১৮:৭ পদলৈ

এই কাৰণে প্ৰভুৱে তেওঁৰ মূৰত মলম ঢালিবলৈ দিলে; যাতে তেওঁ নিজৰ মণ্ডলীলৈ অমৰত্বৰ উশাহ ল'ব পাৰে। ইফিচীয়া ৪:৪ পদলৈ ইগনেচিয়াছৰ পত্ৰ

পাহৰি যোৱা এডেনৰ কিতাপ

তেতিয়া স্বৰ্গদূতে ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ গৈ আদৰণি জনোৱা হ'ল আৰু ক'লে, হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ জীৱবোৰে শেষ উশাহ লৈছে। ১ আদম আৰু হৱাৰ কিতাপ ১০:২

কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁক আৰু তেওঁৰ দুখ-কষ্টলৈ আৰু তেওঁৰ শেষ উশাহ ল'বলৈ ওলোৱাটোলৈ চালে। তেতিয়া ঈশ্বৰৰ বাক্য স্বৰ্গৰ পৰা আহি তেওঁক পানীৰ পৰা উঠাই ক'লে, "উচ্চ পাৰৰ পৰা হৱালৈ যাওক।" যেতিয়া তেওঁ হৱাৰ ওচৰলৈ আহি তাইক ক'লে, "তোমাক কোনে ক'লে, 'ইয়ালৈ আহক'?" ১ আদম আৰু হৱাৰ কিতাপ ৩৩:১২

পঞ্চম দিনা মই সাগৰক আজ্ঞা দিলোঁ যে ই মাছ আৰু বহু ধৰণৰ পাখিযুক্ত চৰাই আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰেৰে খোজ কাঢ়ি যোৱা, চাৰি ভৰিৰে পৃথিৱীৰ ওপৰেৰে ওলাই যোৱা আৰু বতাহত উৰি যোৱা সকলো প্ৰাণী, পুৰুষ লিংগ আৰু মাইকী, আৰু প্ৰতিটো আত্মাই জীৱনৰ আত্মা উশাহ লোৱা। তেতিয়া সন্ধিয়া হ'ল আৰু ষষ্ঠ দিনা ৰাতিপুৱা হ'ল। ষষ্ঠ দিনা মই মোৰ জ্ঞানক আজ্ঞা দিলোঁ যে মানুহক সাতটা ধাৰাবাহিকতাৰ পৰা সৃষ্টি কৰক: এটা, পৃথিৱীৰ পৰা তেওঁৰ মাংস; দুটা, শিশিৰৰ পৰা তেওঁৰ তেজ; তিনি, সূৰ্য্যৰ পৰা তেওঁৰ চকু; চাৰিটা, তেওঁৰ হাড়বোৰ শিলৰ পৰা; পাঁচ, স্বৰ্গদূতৰ দ্রুততাৰ পৰা আৰু মেঘৰ পৰা তেওঁৰ বুদ্ধিমত্তা; ছয়, পৃথিৱীৰ ঘাঁহৰ পৰা তেওঁৰ শিৰা আৰু চুলি; সাত, মোৰ উশাহৰ পৰা আৰু বতাহৰ পৰা তেওঁৰ আত্মা। হনোকৰ গোপনীয়তা ৩০:৮-১০

আৰু মই বতাহৰ বিশ্ৰাম-স্থানবোৰ লিখিলোঁ আৰু নিৰীক্ষণ কৰিলোঁ আৰু দেখিলোঁ যে ইহঁতৰ চাবিধাৰীসকলে কেনেকৈ ওজন আৰু জোখ-মাখ বহন কৰে; প্ৰথমে এটা ওজন স্কেলত ৰাখি আনটোত ওজনবোৰ ৰাখি গোটেই পৃথিৱীৰ ওপৰত জোখ অনুসৰি উলিয়াই দিলে, যাতে গধুৰ উশাহ-নিশাহৰ দ্বাৰা পৃথিৱীখন শিলৰ দৰে নহয়। হনোকৰ গোপনীয়তা ৪০:৮

প্ৰভুৱে অজ্ঞাত ঠাইত ভেটি স্থাপন কৰিছে, আৰু দৃশ্যমান আৰু অদৃশ্য আকাশ বিস্তাৰ কৰিছে; তেওঁ পৃথিৱীক পানীত স্থিৰ কৰিলে, আৰু অগণন জীৱ সৃষ্টি কৰিলে, আৰু অস্থিৰৰ পানী আৰু ভেটি, বা পৃথিৱীৰ ধূলি, বা সাগৰৰ বালি, বা বৰষুণৰ টোপাল, বা ৰাতিপুৱাৰ শিশিৰ, বা বতাহৰ উশাহ কোনে

গণনা কৰিলে? পৃথিৱী আৰু সাগৰ, আৰু অবিচ্ছেদ্য শীতক কোনে ভৰাইছে? হনোকৰ গোপনীয়তা ৪৭:৫

কাৰণ প্ৰতিটো উশাহ-নিশাহৰ বস্তুৱে তেওঁক মহিমামণ্ডিত কৰে, আৰু দৃশ্যমান আৰু অদৃশ্য প্ৰতিটো জীৱই তেওঁক প্ৰশংসা ঘূৰাই দিয়ে। হনোকৰ গোপনীয়তা ৫১:৬

আৰু জ্ঞান অবিহনে উশাহ লোৱা একো নাথাকিব, বা বোবাও নাথাকিব: কিয়নো তেওঁ নিজৰ সৃষ্টিক মুখ দিছে, তেওঁৰ ফালে মুখৰ মাত মেলিবলৈ, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰিবলৈ: তেওঁৰ শক্তি স্বীকাৰ কৰক আৰু তেওঁৰ কৃপা দেখুৱাওক। হালেলুয়া। চলোমনৰ অডেছ ৭:২৬-২৮

আৰু সৰ্ব্বোপৰি ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ মাজত যি প্ৰেৰণা দিছিল, তাৰ পৰাই তেওঁলোকে সত্য কথা কৈছিল; তেওঁৰ নাম হেলেলুয়াৰ প্ৰশংসা আৰু মহান ৰূপ। চলোমনৰ অডেছ ১৮:১৯

চাৰিওখন ভৰি একে শৈলীতে নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল আৰু সকলোবোৰ ইমানেই নিপুণভাৱে ৰচনা আৰু ফিট কৰা হৈছিল, আৰু প্ৰকৃতিৰ প্ৰতি সত্য কৰি তোলাৰ বাবে ইমান উল্লেখযোগ্য দক্ষতা আৰু জ্ঞান ব্যয় কৰা হৈছিল যে যেতিয়া বতাহৰ উশাহ এটাই বতাহক আলোড়িত কৰিছিল, তেতিয়া পাতবোৰক গতি প্ৰদান কৰা হৈছিল আৰু সকলোবোৰ প্ৰকৃত বাস্তৱতাৰ সৈতে মিল থকাকৈ তৈয়াৰ কৰা হৈছিল যিটো ই প্ৰতিনিধিত্ব কৰিছিল। আৰিষ্টিয়াছৰ পত্ৰ ৩:৩৯

ঘামখিনি তাৰ ভ্ৰূত থিয় হৈ থাকিল আৰু সি কঠিন হাঁহি এটা মাৰি উশাহ ল'লে, যেতিয়ালৈকে তেওঁৰ আত্মাৰ আভিজাত্যই নিজেই নিজৰ অত্যাচাৰীসকলৰ প্ৰশংসা কাঢ়ি নিদিলে। ৪ মক্কাবীয়া ৩:৭

আৰু এইদৰে উশাহ-নিশাহৰ বাবে শোকাৱহ সংকট আৰু শৰীৰৰ যন্ত্ৰণাত তেওঁ উচ্চাৰণ কৰিলে, গৌৰৱময়, হে অত্যাচাৰী, তোমাৰ ইচ্ছাৰ বিৰুদ্ধে গৌৰৱময়, তুমি মোক দিয়া আশীৰ্বাদবোৰ, যাৰ ফলত মোক আৰু অধিক সন্মানজনক অত্যাচাৰৰ জৰিয়তে বিধানৰ প্ৰতি মোৰ নিষ্ঠা দেখুৱাবলৈ সক্ষম হয়। ৪ মক্কাবীয়া ৫:৫১

তোমাৰ প্ৰথম সন্তানে ভূত ত্যাগ কৰি তোমাৰ সংকল্প সলনি কৰা নাছিল, তোমাৰ দ্বিতীয় সন্তানেও, তেওঁৰ অত্যাচাৰৰ তলত তোমাৰ ফালে কৰুণা চকুৰে চাই, বা তোমাৰ তৃতীয় সন্তানেও নিজৰ আত্মাক উশাহ লৈ। ৪ মক্কাবীয়া ৭:১৩

চতুৰ্থটো হ'ল ঘ্ৰাণ ইন্দ্ৰিয়, যাৰ সহায়ত বায়ু আৰু উশাহ আকৰ্ষণ কৰিবলৈ ৰুচি দিয়া হয়। ৰূবেনৰ নিয়ম ১:১৭

কাৰণ ঈশ্বৰে সকলো বস্তুকে নিজৰ ক্ৰমত ভাল কৰিলে, মূৰত পঞ্চ ইন্দ্ৰিয় আৰু ডিঙিত মূৰৰ লগত সংযুক্ত কৰিলে, তাৰ লগত চুলিও যোগ কৰিলে, সুন্দৰতা আৰু গৌৰৱৰ বাবে, তাৰ পিছত বুজাৰ বাবে হৃদয়, মলৰ বাবে পেট আৰু পিহিবলৈ পেট, উশাহ লোৱাৰ বাবে বতাহৰ নলী, ক্ৰোধৰ বাবে যকৃত, তিক্ততাৰ বাবে পিত্ত, হাঁহিৰ বাবে প্লীহা, লজ্জা বিচক্ষণতা, শক্তিৰ বাবে কঁকালৰ পেশী, ভিতৰলৈ টানি অনাৰ বাবে হাওঁফাওঁ, শক্তিৰ বাবে কঁকাল ইত্যাদি। নপ্তালী ১:২০ পদৰ নিয়ম